

W. P.
Miller B.
Zdobynów. Gopizówka. Kap. 38.
Dla p. Tomasa Wietawa

4. prosince 1935.

Číslo 49.

Oplata pocztowa uiszczona ryczałtem.

HLAS VOLYNĚ

Týdeník, věnovaný českým zájmům v Polsku.

Adresa redakce a administrace: Kvasilov na Volyni	Jednotlivé číslo 35 gr. Cena inserátů: velk. 1/8 zadních stránek 10 zl. za jednou. V předu o 50%, dráže. Při další inserci značná sleva.	Předplatné pro Polsko: na rok 10 p. zlotých na půl roku 5 „ na čtvrt roku 3 „ Předpl. do Československa na rok 60 Kč. Do Ameriky a Kanady na rok 18 zl. polsk.
Rukopisy se nevracejí.		

Cesta z krise?

Zajisté si povšiml každý, kdo čte noviny, jak mnoho místa jest v nich věnováno otázkám národohospodářským. Úvodníky obsahu národohospodářského, články diskusní, rozšířené stále rubriky národohospodářské — vše to nasvědčuje tomu, že se děje něco důležitého v hospodářském životě našeho státu.

Všimněme si tedy o čem jde. Nejde o nic menšího než o cestu z krise. Jde o vyzvednutí ožebračeného zemědělce z bídy, o roztočení zrezavělých kol továrních, o práci pro tisíce nezaměstnaných. Jde prostě o hospodářské ozdravení státu, kterýžto úkol si vytknula vláda p. Kościalkowského jako hlavní bod svého programu.

Když světová hospodářská krise prodlužovala své trvání a vše nasvědčovalo tomu, že tak hned nepovolí, počaly státy, respektive jejich vlády, umělými zásahy ozdravovat své národní hospodářství. Dělo se tak různými způsoby, všechny ale měly vésti ke stejnému konečnému výsledku: k oživení výroby.

Je to doba t. zv. řízených neboli plánovitých hospodářství. Udělá se plán ve velkém, celostátním měřítku a jím se pak musí řídit jednotlivé hospodářské složky státu.

V článku „Podzimní počty“, otištěném v čís. 40. „Hl. Vol.“, probrali jsme zhruba příčiny dnešní krise a dosti jsme k tomu závěru, ostatně obecně známého, že hlavní příčinou je nízká cena zemědělských výrobků, která znemožnila zemědělci nákup výrobků průmyslových. Rozdíl cen výrobků zemědělských a průmyslových znázornili jsme tam dle způsobu v národohospodářství přijatém, „cenovými nůžkami“, z nichž jeden konec je index cen průmyslových (67.0), druhý index cen zemědělských (34.0). Dokud jsou nůžky rozevřeny, není naděje na zlepšení situace.

Nůžky je možno zavřítí dvojím způsobem: 1. buď zvedneme spodní konec k hořenímu, tedy uměle zvýšíme ceny zemědělských produktů, 2. nebo snížíme hoření konec k spodním, pak je to snížení cen průmyslových, které jsou uměle drženy na své dnešní, přesněji nedávné, výši.

O to, kterým z vytknutých dvou směrů se

má ubíratí ozdravení poměrů, byla vedena i ve vládním taboře prudká polemika (Kurjer Poranny — Gazeta Polska) a teprve vládní nařízení sjednala v té věci jasno.

Vláda přikročila k energickému snižování horního konce nůžek tím, že řadou dekretů nařídila snížení cen některých průmyslových výrobků jako uhlí, cukr, železo, ohlášila, že totéž učiní v některých odvětvích monopol státní (umělá hnojiva, sůl) a státní podniky (snížení železničních tarifů). Snižováním cen, jemuž se v polském tisku dostalo jméno „równanie w dół“ na zemědělce, má býti rolníku umožněno, aby více nakupoval a přičinil se tak k oživení a zvětšení výroby, konečný cíl — jak jsme se již zmínili — všech umělých zásahování do hospodářského života toho kterého státu.

Jest ovšem otázkou, bude-li snížení cen dostatečně hluboké a všeobecné, aby rolník skutečně mohl kupovat, neboť na zvýšení cen obilí je malá naděje. V minulém roce byl vývoz obilí podporován a vyvezlo se nejvíce za poslední leta. Byla to však, jak prohlásil min. zemědělství p. Poniatowski ve svém projevu do radia dne 8. t. m., „nabídka hladová“, chleba utrhnutý od úst. Proto prý vláda upustila od podporování vývozu obilí, a podpora byla přenesena na výrobu živočišnou.

Ozdravení hospodářských poměrů by nebylo úplné, kdyby nebyl zdravý, základ všeho státního hospodářství — státní rozpočet. Tento je už po několik let deficitní, poslední částkou 350 mil. zl. Státní pokladna byla nucena krýtí tyto deficity úvěrovými operacemi na peněžním trhu, zmenšující jeho obsah v neprospěch soukromého podnikání. Zavedením důchodové daně od platů veřejných a soukromých úředníků byla zajistěna rovnováha právě předloženého státního rozpočtu na rok 1936/37. Bude tedy tento opět jednou aktivní, stát nebude zatěžovatí úvěrový trh, což nutně musí přivéstí ke zlevnění úvěru, tedy opět k oživení výroby, neboť úvěr je hybnou pákou její.

Teoreticky by tedy vše klapalo, bude-li však nastoupená cesta opravdu cestou z krise — praxe ukáže.

VI. P.

DĚDICTVÍ ČESKÝCH KOMUNIT UKRAJINY

Kde je vina?

Navazujeme na články přítele J. V. Rejzka a váženého pana V. Loudy, uveřejněné v „Hlasu Volyně“, kteří podali zde svoje mínění v té věci.

Článek přítele Rejzka má v sobě mnoho pravdy, ale věc musíme posuzovati trochu jinak. Mám možnost nahlédnouti do vnitřního života většiny dosud založených kol SČM a proto vím, jak se má celá ta věc.

Naše Odbory nemohou prozatím udáti nějakou činnost na veřejnost z následujících příčin:

1. Dosud nepotvrzené stanovy 2. nepochopení ba závist starších. O této poslední příčině se zde obšírněji rozepíšu, ačkoliv tím vyvolám polemiku, ale uvedu zde pouze fakta, nemíníce se dotknouti nikoho.

Každé to kolo, když se založí a počne pracovat, má mnoho nepřátel ze strany starších. Nejdříve jsou to výsměchy, posměšná kritika, a když přesto mládež pracuje dále, vnáší se nesvár i mezi mládež, kazíce takto každou práci a ubíjejíce nadšením mladých pracovníků, kteří si pak znechutí každou veřejnou práci. Pravda, někdy mládež dělá chyby, ale žádný ji nepoučí, neporadí a vzájemné tření mezi staršími a mladšími roste mnohdy až k otevřenému nepřátelství.

Zde několik příkladů:

Při svých zájezdech do českých osad s redaktorem V. Švarcem z Prahy mluvili jsme s jedním Čechem, který nám řekl, že kola SČM tříští síly našich lidí! Druhý příklad: V jedné české osadě byla schůzka kola ČMŠ, na kterou přišel „také Čech“. Vyjádřil se, že nevidí žádnou budoucnost v kole ČMŠ a knihovnu počítá za temnou věc, kterou prý se jen lid kazí, on že žádné knihy nečte a rozumu má dosti. Řečnil dosti dlouho a co měl býti zakřiknut, naopak, ostatní mlčeli, dávajíce

Besídka.

B. Per:

Podivný lék.

Stařeček Křístek měli již několik dní červa v žaludku. Marně jej vykuřovali angreštovým listím, trávili slivovicí, bolestí stále přibývalo, a tak se se rozhodl, že půjdou k doktorovi. Ale, když k doktorovi, tož k dobrému doktorovi. V Podlesí žil starý, zkušený lékař trochu podivín, ale právě proto mu lidé z daleka široka věřili a nedbali cesty hornatou krajinou a jen k němu se s důvěrou obraceli. Vypravovalo se sice, že tento podleský doktor byl právě takový, jako obvodní doktor i městští lékaři, celý den se usmíval, s pacienty se leskal, byl pozorný k jejich slabostem, tak, jak to lékaři mají naučeno, ač praxe, hlavně na vesnici, je docela jiná. Nikdo k němu nechodil. Lidé mu nevěřili a pak si mysleli, že příliš rychle jejich těžce vysmolené grejcárky vydělává. A proto se doktor v Podlesí změnil. Z usměvavého pána stal se starý bručoun, z mladého elegána povrchní člověk s ošoupaným kabátem a pincetou v kapse. S nikým nemluvil, a když, tak nevrle, jen se osopil, nadal ale lidem, zvyklým na tvrdý život i chléb, lahodil. To byl lékař dle jejich gusta a nebyl drahý.

Proto také stařeček Křístek vyhledával pro svou chorobu jen dobrého doktora, a dobrým doktorem nemohl býti nikdo jiný, než tento lékař podivín. Jak by byl stařík na rozpacích, kdyby se

mu takto za pravdu. Později se chlubil jak jim dal a druzí ho za to ještě pochválili. A podobných případů je mnoho.

Mnoho viny je také ovšem v tom, že dosud není utvořen Ústřední výbor SČM, který by vytknul pracovní směrnice odběrům, jak o tom píše p. Louda ve svém článku. Bohužel, takový Ústřední výbor nemůže býti zvolen dříve, dokud nebudou utvrzeny stanovy. Uvážal jsem se sám dělati prozatím jakéhosi instruktora SČM až do té doby než budou stanovy utvrzeny a sestaven Ústřední výbor.

Starost s utvrzením stanov převzala nyní Ústředna ČMŠ, byvše o to požádána p. Foitkem, organizátorem SČM. Jelikož však vyřízení žádosti se protáhne, doporučilo mne Ústředí ČMŠ za instruktora — prozatímně, což jsem rád přijmul, ačkoliv, jak praxe učí, je to úkol velmi nevděčný.

J. V. Mojdl.

SPOLKOVÝ VĚSTNÍK.

Seznam sbírek ve prospěch České matice školské a matečnického školství, obrázených od 21. října do 31. listopadu 1935.

1. Odbor ve Sklíně zaslal obdržené dary na matečnické školství v obnose zl. 32.50.
2. Odbor v Hubíně zaslal obdržené dary na matečnické školství v obnose zl. 21.24.
3. O svatbě sl. L. Pallové a p. J. V. Mojdl. v Chomoutech na podnět p. J. Pally sebráno ve prospěch Matice zl. 8.50.
4. O posvícenské zábavě v Chomoutech sebráno ve prospěch Matice p.p. J. Pallou a P. Pallou zl. 7.10.
5. O svatbě sl. M. Šrekové v Dembrovce a p. Vl. Šarše z Ulbárova sbírka podniknuta p. A.

octl před vymóděným městským doktorem, měl pod sebou hladké podlahy, koberec a ty zpropadené, vypérované, pojízdné židle. Znal je ze mlýna. Div se nelekl, když pod ním taková židlička se probířila jako peří a popojela s ním stranou. Za to byl sebou jist a ve svém, když se objevil u lékaře, kde byla podlaha holá a prolezlá červotočinou, zdi oprýskané, dveře vrzavé a místo židli dubové lavice, jako u nich doma. A přec chodili k panu doktorovi lidé z daleka, i bohatí, a nic jim to nevadilo.

Když na ně došla řada, Křístek vstali a šli do ordinace. „Pochválen buď“ zadrmlili mezi zuby, ale nikdo jim neodpovídal. Rozhlíželi se, rozhlíželi, ale nikde ani živé duše, ač se do ordinace dalo jít jen jedněmi dveřmi. Až tu se pohnula jakási almárka a před ní se objevil doktor.

„Co je vám?“ řekl suše.

„Mám červa v žaludku, pane doktore.“

„Červa? A co jste dělal?“

„No nic. To on jen tak.“

„Tak se svlékněte!“ a pan doktor si vylezl na okno a bavil se tam chvíli se strnadem, který mu nečistotu spouštěl přímo na psací stůl. Dědeček se svlékal, jaksi mu to nešlo, až konečně byl hotov a prohodil: „Tak už by to bylo.“ Doktor si ještě chvíli hrál se strnadem, pak přistoupil k staříkovi, proklepal ho, namazal a sedl si ke stolu a začal psát recept. Ale, jak psát. Perem jak kolíkem, písmem jak literami na návěštní štít. Stařeček se dívá, dívá, zvolna se i obléká, a byl již hotov, když pan doktor dopsal a odložil pero. Ale, chyba lávky. Recept byl mokrý, potoky černé sté-

Šrekovou a p. L. Zumrem ve prospěch Matice vynesla zl. 10.35.

6. O svatbě sl. A. Opočenské a p. J. Janaty v Boratíně sebráno ve prospěch Matice zl. 16.80.

7. Pan J. Málek ze Sienkiewiczovky věnuje na mateční školství zl. 5.

8. Pan L. Richt z Lucka věnuje na mateční školství zl. 5.

9. Při večírku uspořádaném odborem SČM. v Chomoutech na rozloučenou s p. redaktorem V. Švarcem z Prahy bylo p. B. Pallou sebráno ve prospěch Matice zl. 11.00 (p. V. Švarc věnoval zl. 5.)

10. O svatbě sl. N. Samcové z Moldavy a p. V. Maška v Ladovce na podnět p. V. Rejzka a p. J. Dubce sebráno ve prospěch Matice zl. 11.

11. O posvícenské zábavě v Moskovštině podniknuta sbírka ve prospěch Matice vynesla zl. 32.51.

12. Pan B. Perman z Rovna věnuje na mateční školy zl. 5.

13. Pan V. Zich (junior) ze Zlatějova věnuje ve prospěch Matice zl. 50.00.

14. O svatbě sl. A. Markové a p. A. Proška v Moldavě I. na podnět p. Vl. Knopa sebráno ve prospěch Matice zl. 14.30.

15. O posvícenské zábavě v Malované správou odboru sebráno ve prospěch Matice zl. 23.05.

16. Varšavští krajané věnují ve prospěch Matice zl. 22.00 a na podporu žáka na učitelském ústavě zl. 17.00, úhrnem zl. 39.

17. Odbor v Ozeranech zaslal sbírky, pořádané správou odboru o slavnosti 28. října a o posvícenské zábavě, v obnose zl. 17.05.

18. Odbor v Kupičově zaslal obdržené dary na mateční školství v obnose zl. 114.

19. Odbor v Kupičově zaslal sbírku podniknutou o svatbě u p. J. Fialy v obnose zl. 36.

20. Odbor v Novo-Ivaničích zaslal obdržené dary na mateční školství v obnose zl. 46.50.

21. O svatbě sl. A. Vinterové a p. J. Loudy v Moskovštině veselá parta ve prospěch Matice vě-

nuje zl. 12.50.

22. Odbor ve Stromovce zaslal obdržené dary na mateční školství v obnose zl. 38.65.

23. Odbor v Nivě zaslal obdržené dary na mateční školství zl. 35.50.

24. Odbor v Novinech zaslal obdržené dary na mateční školství zl. 79.

25. Odbor v Miroštině zaslal obdržené dary na mateční školství v obnose zl. 57.55.

26. Odbor v Novokrajově zaslal obdržené dary na školství mateční v obnose zl. 77.20.

27. Při křtinách u p. V. Syrovátky v Novokrajově na podnět p.p. E. Syrovátky a F. Koláře ve prospěch Matice sebráno zl. 20.70.

28. Při svatbě sl. O. Martinkové a p. V. Martinka v Kvasilově sebráno ve prospěch Matice zl. 7.25.

29. Odbor v Kvasilově zaslal sbírku podniknutou o posvícenské zábavě v obnose zl. 36.60.

30. Odbor ve Straklově zaslal dary obdržené na mateční školství v obnose zl. 59.

31. Při stříbrné svatbě manželů Jehornů ve Straklově ve prospěch Matice sebráno zl. 8.

32. Pan Vl. Holý z Ozerán věnuje na mateční školství zl. 3.

33. Odbor ve Volkově zaslal obdržené dary na mateční školství v obnose zl. 18. z toho obnosu p. J. Kocek věnoval zl. 5 a pí. A. Millerova zl. 3.

34. Pan Loskot z Hulče věnuje ve prospěch Matice zl. 5.

35. Pan J. Bečvář věnuje ve prospěch Matice zl. 5.

36. Pan V. Vondráček z Novostavců věnuje na mateční školství zl. 5.

37. Odbor v Krupě - Hranici zaslal ve prospěch Matice sbírku pořádanou o posvícenské zábavě v obnose zl. 23.04.

Úhrnem obdrženo zl. 996.89.

Všem dárcům jakož i pořadatelům sbírek upřímně děkuje

Správa České matice školské v Polsku.

kaly se na něm jako rozvodněné řeky a ssací papír došel. Stařík se již strachoval, že to rozmaže, ale kdepak, nebyl to recept. Pan doktor přistoupil ke zdi, seškrabal trochu omítky a posypal jí papír.

„Tak, tohle budete třikrát denně užívat.“

„Prosím, pane doktore.“

„Za měsíc sem přijďte znovu.“

„Prosím, pane doktore.“ A ještě ve dveřích se točil stařík a ptal se: „Tak třikrát za den?“ Pak se ještě zarazil, podíval se na písmo, z kterého prach vyssál vodu a očividně schlo, a napadlo ho, zda si nemá s lístkem zajít do lékárny podle toho pro lék? Zeptal se:

„A prosím, víc nic?“

„Ne,“ zabručel doktor a vylezl si na okno za svým milým strnadem.

Stařeček odešel. Když se po měsíci neobjeoval v ordinaci, zajel si doktor za staříkem do vsi, ale ten již čiperně běhal, zdravý jako ryba.

„Tak vám to pomohlo?“ povídá lékař.

„Jak by nepomohlo, pane doktore. Celá vesnice to dělá podle mne a všichni jsou zdraví.“

„Celá vesnice? A co vlastně po vás dělá?“

„No, třikrát denně, jak jste přikázal. Stěny mají sice ve všech chalupách již na cihly oškrabné, ale pomáhá to.“ — Lékař se rozběhl do nejbližšího stavení, podívá se na zeď, a tu spatřil pravou spoušť. Celá vesnice seškrabovala se zdi

omítku a třikrát denně ji užívala. Tak byl podle lékařský lékař lidový.

Svatopluk Čech.

Mládeži.

Cos nového se rodí v českém vzduchu,
dum svěžích jiskření a vlnobití —
Nechť jakkoli se zoveš, mladý ruchu,
buď vítán radostně a měj se k žití!

Vždy k velikému jenom vesluj cíli,
ne po známých jen drahách, nové hledej,
na práce Héraklovy vzpínej síly
a stářím bázlivým se mýlit nedej!

Já nevěřím, že zdar tam příští kyne,
kde mládež pokorně jen křiví záda,
krok opatrně ve vodítkách šine
a chladné líce v moudré vrásky skládá.

Ne! V tobě budoucnost je, mladý světe,
vznět nových dum, jimž nerozumí stáří,
ve hrudi tvé nám nové jaro kvete —
nechť bujaře jen kypí, plesá, září!

Byť někdy brklo ve svém bujném chvatu,
jen dál ať vichrem bouří mládí žhavé
a nadšením si okřídluje patu —
jen z toho kvasu vzejde víno zdravé.

Oznámení.

Z Újezdů. Odbor S. Č. M. v Újezděch sehraje dne 10. III. t. r. divadelní představení: „Se srdcem těžko hrát“. (Chudý písničkář) od V. Vrány. Začátek v 7 hod. večer. Po představení taneční zábava.

O hojnou návštěvu prosí Výbor.

Josef Salák.

Kde jste byli, když nás nebylo?

V čísle 46. „H. V.“ bylo referováno o vzniku Družstevního mlýna ve vsi Máslenice, gm. Mlynov na Dubensku, nyní však chci seznámiti veřejnost blíže s tímto podnikem, uvádějící v pravém světle jeho situaci, v jaké se právě nalézá, při čemž laskavý čtenář si udělá úsudek o významu Družstevního mlýna pro rolníky.

Před vzniknutím Družstevního mlýna v Máslenice, všechny mlýny pobíraly mírku za mletí po 5 funtů od jednoho puđu pšenice a po 6 funtů od žita; tuto nezměněnou mírku pobíraly mlýny již od mnoha let, — ještě když byla cena obilí o 100 proc. a i více vyšší. Je zvlášť při tom všem nápadné, že pokud neexistoval v Máslenice Družstevní mlýn, všichni ti soukromí mlýnáři se tak zbědovaně tvářili, nařikali, že mírka kterou pobírají je malá, a že jim to nevynáší. — Pšeničné mouky tito tehdy vydávali I. a II. jakosti po 10 funtů z puđu a III. jakosti po 8 funtů. Z obilí o nižší kvalitě bylo sráženo nějaké % a třeba že to přišlo do otrubu, hospodářům se to nevracelo. — A najednou v čase třech měsíců taková změna!..

Dnes, když Družstevní mlýn v Máslenice od prvního dne svého provozu snížil tuto mírku z 5 funtů na 4 a půl pro členy družstva a 5 funtů pro ty, kteří nejsou v družstvě (při čemž nutno podotknout, že tento mlýn má v záměru v nejbližším čase i onu mírku snížit o dalšího půl funtu, jak pro členy tak i pro ostatní producenty obilí), tu najednou se stal zážrak — soukromé mlýny pobírají jen 4 funty z puđu, a snad jim to nyní již vynáší! He jaký obrat. — Záhodno by bylo vědět, jak budou konkurovat ve vydávání mouky, ježto mlýn družstevní vydává I. jakosti 40 proc., II. 20 proc. a III. jakosti 10 proc. — Dříve některé mlýny míchaly III. jakost ze semleté mírky hospodářům, ježto horší mouka nebyla prodejná. Nyní Družstevní mlýn si III. jakost ponechává; není však na ni odbyt a tím také se situace onoho podniku zatěžuje.

Toto nás poučuje, jakou pomoc nám dává Družstevní mlýn; bohužel, nachází se však mezi námi mnoho lidí, kteří tomu za žádnou cenu nechtějí rozumět, třeba dobře vědí, že tato změna k lepšímu se stala pouze a jen zásluhou onoho Družstevního mlýna. Všichni vědí také, jaký ohromný peníz — na dnešní čas — stojí a ještě bude stát onen družstevní podnik a že toto břímě je neseno na bedrech jen malé části uvědomělých rolníků, kteří se pod onou tíží ohýbají, ale táhnou. — Proč ale má někdo své pohodlí a dobro stavět na základech krvavé práce jiných? Proč neřekne: — „Počkej, pomohu ti!“? — To by si měl každý zapamatovat jednou pro vždy a zvláště — rolníci! Vždyť každá organizace po stránce hospodářské je regulátorem cen a takový regulátor, jako je Družstevní mlýn na Máslenice by měli podpořit ne toliko rolníci z blízkých vesnic, ale i z dalekého okolí, neboť to je příležitost, kde může konečně rolník projevit své schopnosti organizační

a za co jej čeká odplata — nalezení cesty k jeho vlastnímu dobru. — Organizace, toť síla — kde jí není, tam také není života. — Nuže rolníci, buďme druh druhu navzájem oporou, neboť jenom tak je možný návrat zašlých časů našeho blahobytu.

Kronika.

Důležitější politické události.

DOMÁCI.

Projekt o amnestii byl vládou již předložen Sejmu k schválení. Amnestie se bude nejvíce vztahovati na provinilce politické.

Minulý týden byl jmenován nový ministr veřejné osvěty prof. Wojciech Świątosławski.

Podle „Kur. Por.“ na Volyni byly rozvázaný kartelové úmluvy o regulaci prodeje petroleje v Rovně, Dubně a Vladimíru.

VÁLKA ITALSKO-HABEŠSKÁ.

Nejnovější francouzsko-britský plán, jako výsledek porad ministrů Hoara a Laval je tento: Itálie neobdrží celé území Tigre, nýbrž toliko části, kterých dobyla, s městem Aduou, avšak bez Aksumu, neboť toto město jest pokládáno za svaté město habešské. Také kraj danakilský v severní Habeši připadne Itálii. Na jihu Habeše bude prý italská hranice přenesena až k 8. rovnoběžce a 39. poledníku, což znamená, že kraje Ogaden, Boran a Balé připadnou Itálii. Zde prý by mohla Itálie kolonizovat 1½ milionu svých příslušníků.

V náhradě za to obdrží Habeš přímý koridor k Rudému moři, pravděpodobně k přístavu Asab v Italské Eritrei blízko Francouzského Somalska.

Otázka, kterou si kladou nyní politická veřejnost a tisk ve Francii, jest, zda Mussolini bude pokládati tyto návrhy za postačující.

FRANCIE.

Vnitřní politické napětí ve Francii se zvýšilo zahájením sněmovní rozpravy o činnosti lig a o vnitřní francouzské politice. Sněmovní debata se vyvíjela pro Laval a jeho vládu nepříznivě. Levice žádala rozhodně rozpuštění „Ohnivých křížů“, v nichž spatřuje ohrožení republikánského režimu. Postavení vlády zdálo se kritické. Nečekaný obrat v této situaci nastal v pátek. Nacionalistický poslanec Ybarnegaray prohlásil, že organizace „Ohnivých křížů“ nemají nikde skladisté zbraní a že jsou ochotny v zájmu ukliďnění v zemi se rozejít, odzbrojí-li a rozejdou-li se i ostatní polovojenské organizace. Nato vůdcové socialistů i komunistů prohlásili, že v tom případě souhlasí s rozpuštěním obranných útvarů svých stran. Laval poděkoval sněmovně za rozhodnutí, jež slouží francouzskému parlamentu ke cti, ohlásil tři pilné návrhy zákonů proti pobuřování a teroru a požádal sněmovnu o projev důvěry. Při hlasování se vyslovilo pro vládu 351 poslanců a proti 219 poslanců, Krise je zažehnána!

ŘECKO.

V Řecku prosadil král Jiří II. politickou amnestii a projevuje snahu zavést v zemi ústavní demokracii po vzoru anglickém. Na Kréťany působilo silně smíření Venizelovo s monarchií.

NĚMECKO.

Německo ústy říšského místopředsedy gen. šl. Eppa ohlásilo právní nárok na bývalé své kolonie.

ČINA.

V Severní Číně se politické i vojenské napětí mezi tokijskou a nankinskou vládou velmi nebezpečně přiosťruje.

RŮZNÉ ZPRÁVY.

Nejvyšší a nejnižší teplota na zemi.

Nejvyšší teplota na zemi zaznamenána byla v Tripolitancii, 56 km jižně od Tripolisu, kde naměřeno bylo 58 stupňů C ve stínu. Největší zima zaznamenána byla v prosinci r. 1893 na Nové zemi, 72 stupně C mrazu. Ve Verchovensku na Sibíři zaznamenán byl mráz 73 stupňů C, v červenci pak ohřál se vzduch na 31 stupňů C, takže vznikl během roku tepelný rozdíl 104 stupňů C.

Kde je nejvíce stoletých?

Podle poslední mezinárodní statistiky o věkových poměrech v jednotlivých státech je patrné, že největší počet stoletých a starších lidí má Brazílie, která má 6724 stoletých. Za Brazílií jsou Spojené státy severoamerické se 4267 stoletými, Bulharsko se 2126, Kolumbie s 1879, Quatemala s 834, Portugalsko se 408, Itálie s 256 a Německo s 86 stoletými. Na posledním místě ze států, u nichž statistika byla prováděna, je Francie, kde je stoletých jen 43. Poměrně největší počet stoletých lidí je v Bulharsku, kde je tento vzácný zjev výkládán převažující mléčnou stravou.

V Evropě vládne jedenáct spřízněných králů.

Nastoupením na řecký trůn krále Jiřího II. v Evropě je nyní celkem jedenáct králů, a to: v Anglii Jiří V., v Dánsku Kristian X. v Norsku Haakon, v Holandsku Wilhelmina, v Belgii Leopold III., v Rumunsku Karol, v Jugoslavii Petr II., v Bulharsku Boris, v Itálii Emanuel a ve Švédsku Gustav. Je zajímavé, že až na dva poslední jmenované, jsou všichni ostatní velmi úzce spřízněni, poněvadž po posledních dvě století se uzavíraly v těchto rodech sňatky navzájem. Většina nynějších králů pochází od anglického krále Jiřího II., další část od Francise, vévody sasko-kobursko-saalfeldského. Čtyři z nich mají pak kořen společný v obou zakladatelích většiny nynějších evropských královských rodů. Avšak i zbývající dva evropské králové, král italský a švédský, dostali se do příbuzenství s rodinami ostatních evropských králů, neboť korunní princ švédský vzal si vévodkyni z Connanghtu a princ Rupert italský má sestru belgického krále Leopolda III. Jak patrné, tvoří evropské králové velmi mohutnou organizaci na podkladě rodinném. Je to organizace sice velmi významná, avšak ne tak silná, aby mohla zaručiti národům evropský mír.

Litevští státní zaměstnanci musí kupovat husičky.

Litva má neobyčejný nadbytek hus, jež při uzavření hranic nemůže vyvézt. Zemědělci si proto nevěděli rady, co s takovou „úrodou“ oblíbených pernatců si počítí. Litevská vláda je však prozíravá a věděla si rady. Jednoduše nadekretovala všem státním zaměstnancům, ať jsou jakého-

liv kategorie a platového stupně, že od 10. listopadu do 30. prosince musí nakoupiti 200 tisíc hus a tak ulehčiti zemědělcům. Sedmé kategorii bylo předepsáno 7 hus, zřízencům s platem 200 litů (lit = asi 90 gr.) 4 husy, pro 300 litů 6 hus atd. Nikdo se této svaté povinnosti nevymkne, neboť úřady si zajistily kontrolu „husenkami“. Každý zaměstnanec musí na prvého při braní gáže prokázat, že určený počet hus skutečně spotřeboval.

228 amerických měst změní jméno.

V době, kdy lidé, ulice a náměstí v různých státech mění svá jména ze své nebo cizí vůle, chystá se také dlouhá řada měst Spojených států severoamerických přijmout jiné jméno. Jde o obce, mající jméno, jež se ve státě několikrát vyskytuje a činí velké potíže poštovní správě při doručování. Ze zprávy se dovídáme, že jsou v USA tři New Yorky, Philadelphii a nespočetně Georgstownů, Kingstonů a Kingstownů, jež nutno překřtít. Je pochopitelné, že právo na staré pojmenování bude přičteno městu toho jména nejvýznamnějšímu.

Tržní zprávy.

CHMEL.

Žatec, 6. prosince.

V uplynulém týdnu byla na žateckém trhu chmelném zvýšená nákupní činnost především u chmelů střední a dobré střední jakosti. Kupováno bylo poněvíc pro dodávky do domácích pivovarů, z části též pro vývoz. Ceny pohybovaly se v rozptěti

Kč 1.250.- až 1.600.- za 50 kg, při čemž se platilo za střední a dobré střední žatecké zb ží Kč 1.250 až 1.450, kdežto prima a výběr, které v uplynulém týdnu obchodovány nebyly znamenají se nominálně Kč 1.475 až 1.600.- za 50 kg. Nabízené ceny pod nejnižší cenový záznam byly pěstíteli jen ojediněle přijímány.

Veřejná známková chmele v žatci ověřila a vyexpedovala do dnes 26.300 žoků čisté váhy 59.500 ctů a 50 kg žateckého chmele sklízně 1935.

Český odbor Jednoty chmelařské v žatci.

—o—

OBILÍ.

Záznam 13.XII. soukromého obchodu—zač kupuje.

	zl.	za 1 pud (16.38 kg)
Žito	1.70	
Pšenice	2.60	
Ječmen	1.60	
Oves	1.80	
Hřečka	—	
Proso	—	
Řepák	6.50	
Hrách	—	
Fasole	—	
Mák	9.00	
Jetel	85.00	za 100 kg.

Získal jsem nového předplatitele?
— A sám jsem zapravil předplatné za „HLAS VOLYNĚ“ na příští půlletí?

Od administrace.

Toto číslo zasíláme některým našim p. p. důvěrníkům a známým v několika exemplářích a prosíme, aby je použili tak, jak to, dle jejich uznání, nejlépe poslouží zvětšení počtu předplatitelů.

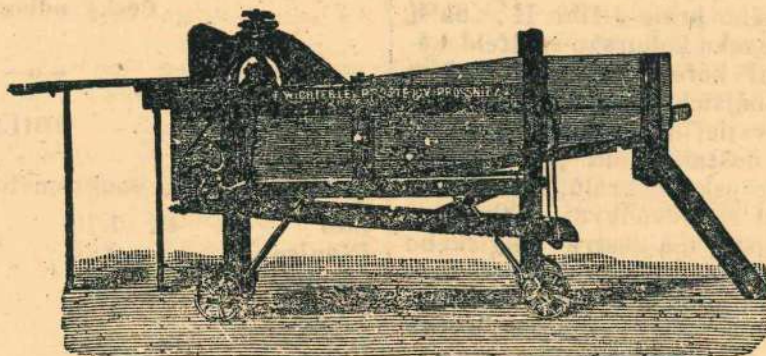
Celé Volyni jsou známa
nejchutnější piva
z parostrojního pivovaru
V. ZEMANA v Lucku.
Specialita pivovaru—„SAKURA“.
Doporučuj všude
tohoto českého podniku znamenitý mok.

Nejlepší je
PIVO
= pivovaru „Kvasilov“ =
„SALVATOR“, „EXPORT“
„MARCOVÉ“ a „STOLOVÉ“.

Sklady hospodářských a mlýnských strojů

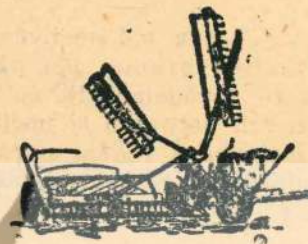
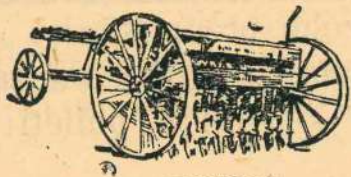
BRATŘI POSPÍŠILOVÉ

v ZDOLBUNOVĚ a filiálka v LUBLINĚ

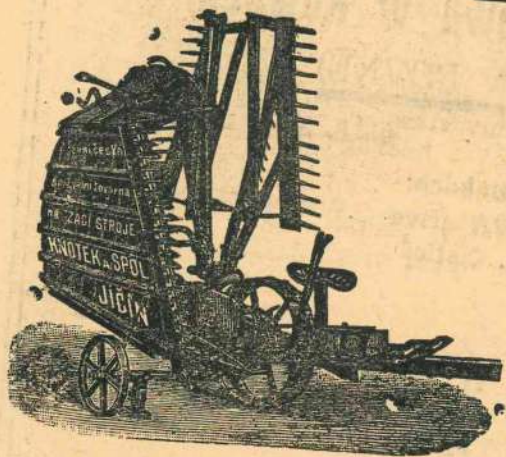

Vyprodáváme za značně nízké ceny

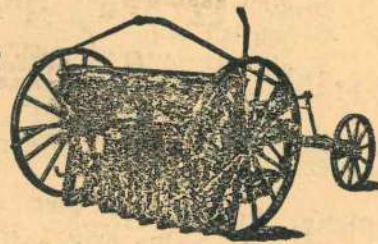
veškeré zásoby strojů, nalézající se na skladech světoznámých českých továren WICHTERLE & KOVÁŘÍK v Prostějově a UNION v Českých Budějovicích.

NEPŘEHLÉDNĚTE!!

Velmi důležité pro ty,
kteří si přejí mít dobrý
český stroj za velmi nízkou
— likvidační cenu.

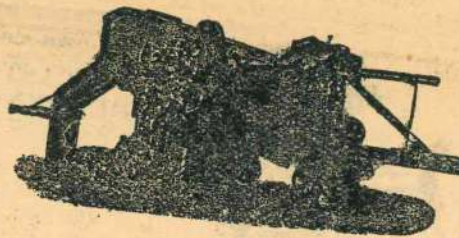

Následkem likvidace skladu — vyprodáváme!!

Prima české stroje
úplně nové, rovněž i zánovní,
vyprodáváme pokud zásoby stačí za
KAŽDOU PŘIJATELNOU CENU.

Rudolf Jozef a spol.,

v ZDOLBUNOVĚ, ul. Kościelna č. 7. (vedle Kasy Skarbowej)

Všichni kupujeme u firmy **G. VUGMEJSTER**, Rovno, ul. 3. Maje 129.,
poněvadž všechny větší textilní továrny zřídily u firmy G. Vugmejster
své komisní sklady a jmenovitě:

- 1) Továrna soukenného zboží F. Rabinowitz & Synové — Bělsko.
- 2) Továrna soukenného zboží H. Landsberg, Akc. Sp.
- 3) Továrna výrobků hedvábných Akc. Sp. Klinge & Schulz.
- 4) Továrna vlněného a kamgarového zboží P. Gerszowski & Sp.
- 5) Továrna plyše Teodor Finster.

Na skladě stále obrovský výběr nejnovějších výrobků těchto továren a rovněž výrobků
žirardovských závodů jako: plátna lněná a bavlněná, brezenty a j.

Ceny tovární — bez smlouvání!

Vlněné látky na paleta a mužské úbory od 5 zl. za metr.

Mimo toho na skladě G. Vugmejstra je stálý výběr kožešin a hotových kožešinových
palet francouzských façon, a to: pižmovcových, fokových, hřiběčích, teletinových, krtkových,
murmlových a j.

Ceny nejnižší!

NEKUPUJTE, POKUD JSTE SE NEINFORMOVAL U NÁS a nechybíte!

Czeska Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Równem

(ČESKÉ HOSPODÁŘSKÉ DRUŽSTVO V ROVNĚ)

ul. 3. Máje 149.

dodá Vám levné a na výhodných podmínkách:
Pluhy, kultivátory, plecí stroje orig. „B A C H E R“. a také UNIA dřívě „WIENZKY“
řezačky, kruhadla orig. „B O R E K“. Triery „P F Ö N I X“. Čistící
mlýnky orig. „E X N E R — K A U B“. Odstředivky, mäslnice
a pařáky „ALFA LAVAL“ —

Kainit,
sůl draselnou, Kalimag
výrobky SPÓLKI AKCYJNEJ
EKSPŁ. SOLI POTASOVYCH.
LWÓW, PLAC SMOLKI č. 5.

MLÁTIČKY WICHTERLE — KOVÁŘÍK.

S E C Í S T R O J E orig. Melichar lžičkový „U N I K U M“ nebo trybkový „P A T R I A“
různych velikosti i kombinované „I M P E R A T O R“ nejlevnější a nejvýhodnější koupíte
ze skladišť a prostřednictvím ČESKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO DRUŽSTVA V ROVNĚ.

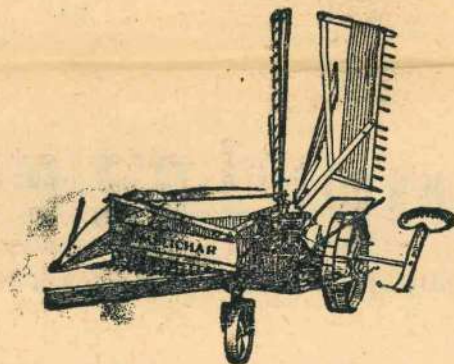
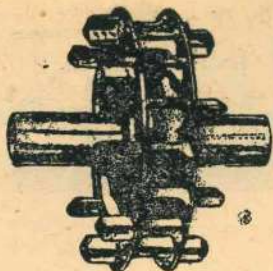
Nabízíme Vám právě de Lvova došlé ORIG. MELICHAR

Ž A C Í S T R O J E s kroužkovým
mazáním a s OLEJOVOU LAZŇÍ
za ceny bezkonkurenčně nízké.

SOUČÁSTKY K ŽACÍM STROJŮM:
DEERYNG, MAC-CORMICK, MELICHAR
A JINÝM.

Zastoupení
světoznámých továren

Melichar—Umrath i Ska.
Lwów, Grodecka 61.

Hnojiva dusíkatá, saletra vápenná (ledek), nitrofos, supertomasyna a jiné
výrobky státních továren dusíkatých látek
W MOSCICACH I CHORZOWIE.

SUPERFOSFAT.
Zjednoczenie Fabryk superfosfatowych
v Polsce, Warszawa, Kredytowa 4.

Účelem
Českého Hosp. Družstva
v Rovně jest dodatí Vám
nejlevnější a nejvýhodnější zboží.

Sklady: Rovno, ul. 3-go Maja 149; Kvasilov, u p. V. Červenky; Luck, ul. Piłsudskiego 65.
Straklov, u p. J. Suchého; Volkov, u p. V. Mráčka. Dům V. Zemana.
Zdolbunov, u p. Alexandra Khola.

Czeska Spółdzielnia Kredytowa

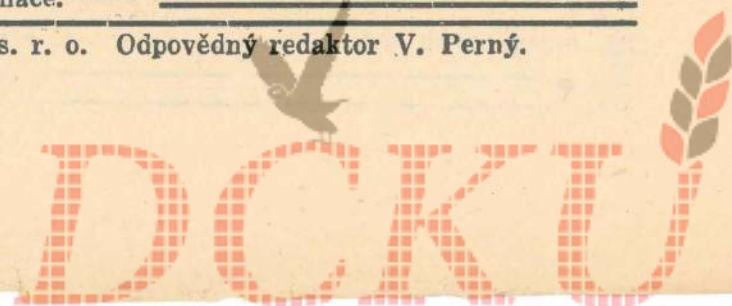
České Úvěrní Družstvo v Rovně, 3-go Maja 149. ,

Vám nejlépe zajistí Vaše vklady. Konto v P.K.O. č. 82034.

Poskytování zápůjček na nákup hosp. strojů, umělých hnojiv.

žádejte informace.

Tiskárna a vydavatelství „Hlasu Volyně“, spol. s. r. o. Odpovědný redaktor V. Perný.

Možná, že žijem dny jen liché,
v nichž odumrá myšlenka,
Být ohrožen, to větš m býti nutí,
být ohrožen, to síla je a růst.
Viktor Dyk.

Budiž statečná, budiž láskou k
vlasti své a národu svému pro-
chnuta, m'ádeži česká, a neztrácej
nikdy v bouři života nadšení a zá-
pal pro ideály.

Josef Barák.

Hlas Volyně

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

J. V. Rejzek Moskovštinský.

Za hlasem doby.

Vcházíme do přelomu doby, kdy vše, co je podrobno moci člověka spěje k zlepšení, k zdokonalení, — Zvláště my, Čechoslováci v Polsku, můžeme zcela určitě pozorovat v našem okolí temperamentní vývoj nového života lidu jinonárodního. — Tito lidé nechtějí dnes býti skromnými ve svých potřebách kulturního člověka, jejich průbojnost v dosažení vyššího života spěje takřka revolučním tempem a i jinak všestranně se tito přidržují zásady, že pro ně je pouze to „nejdokonalejší“ dosti dobré — vari se vším tím, co nese na sobě pečeť polovičatosti! — Tak si počínají i ti, kteří byli kdysi v mnohém za nimi...

Milý krajane, dej si rukv na srdce a taž se: Jak to bude vyhlížeti s naší národností zde u nás za několik let, bude-li naše menšina trvat v dnešní své strnulosti? — Myslím, že odpověď je snadná: Národnost, která ve viru dnešní doby přehlíží všecken vývoj, která svou ledabylostí ubíjí přirozencu touhu po vyšší kulturní úrovni, taková národnost bude vedle ostatních aktivních národností podobati se zcela zaslouženě ubohé, zakrslé popelce.

Dnešní život pozemský můžeme nazvat spíše zavázaným bojem veškerého lidstva: jedna národnost chce předstihnouti jinou, každá chce svoje „Já“ vyzbrojiti nedosažitelností druhých, zatím co my jsme těchto složek prosti. Jsme příliš povrchní, než abychom mohli postačiti tempu doby. Jak často trpíme puntičkářstvím ve věcech malých, všedních, zapomínáme při tom na věci, bez kterých náš celek národní je takřka ozebračen. Zdá se snad milému čtenáři přísným tento výklad, ale zda není pravdou to, že většina našich lidí dovede být do krajnosti náročná, např. když někomu krejčí ušije kabát a tento mu „nepadne“, tož je z toho hotový kravál, zatím co na věci, které zasluhují téměř úzkostlivé pozornosti hledíme mnohdy s neúčastí a zřejmou nechutí. — Takový náš jediný časopis „Hlas Volyně“, ten „promně a zamně, ať vyhlíží jak chce“, a při tom se zapomíná, že onen „Hlas Volyně“ to jsme my, že pohlédem na něj si o nás dělá veřejnost úsudek. A proto takovému, který je obdařen shora uvedenými názory můžeme zalichotiti pouze taktó: Milý pane, věřte, že vašemu „nepodářnému“ fraku veřejnost věnuje méně pozornosti nežli takovému ča- (Pokračování na druhé straně.)

Účastníci okrskových sokolských závodů, konaných letos v létě v Kvasilově.

Od redakce.

Předkládáme čtenářům k posouzení návrh nové úpravy první strany. Při té příležitosti bereme si slovo, abysme sdělili s čtenáři naše plány do budoucna a odpověděli některým pochybovávám.

Vyslechli jsme v poslední době mnoho výtku, že to by mělo být tak a ono jinak a podobně. Nad neoprávněnými výtky přecházíme k dennímu pořádku, neodmítáme však věcnou kritiku, která je nutná v každé produktivní práci.

S klidným svědomím můžeme prohlásiti, že jsme svou práci konali ve směrnicích, vytknutých zesnulým redaktorem Ant. Perným poctivě a dobře, maje na mysli jediný cíl, jenž jest uveden pod titulkem listu — české zájmy v Polsku. A deset let nepřetržitého vycházení listu nám dá za pravdu.

Mnozí se rovněž obavy — někdy jsou to zlomyslná přání —, že list zanikne. Svě příznivce můžeme ujistit, že jsou to obavy bezpodstatné, těm druhým pak — že jejich přání zůstanou neuskutečněna.

S jasným zrakem můžeme hleděti lepší budoucnosti vstříc. Věříme v evoluci nás všech Každý jednotlivec se zdokonalí a zúšlechťí — v tom je kus lidské vůle. Také náš list musí vyhověti duchu

času. Nesmí státi, musí býti nejlepším příkladem. Uznáváme nutnost reorganizace podniku a proto jsme uvítali podnět iniciativní skupiny s. p. J. V. Rejzkiem v čele —, který jest touto skupinou pověřen, aby ji zastupoval v budoucí redakci jako spoluredaktor — aby se v té věci šlo cestou společnou.

Zvětšením finančních prostředků se poskytne čas písu možnost lepšího technického vybavení. V žádném případě nehodláme podnikati nedomyšlené experimenty, jak se obávají někteří naši příznivci.

*

Tato úprava první strany není definitivní a jest provedena zatím pouze písmem, které máme v tiskárně k dispozici. S přikoupením nových druhů písma vzhled bude ještě jiný; rovněž látky bude možno více umístiti.

Toto číslo jest vydáno ve větším nákladě a v číslech, které zašleme na nové adresy, budou vloženy přihlášky. Kdo se chce přihlásiti za odběratele, nechť ji vyplní a zašle naší administraci. Doufáme, že nám naše veřejnost vyjde vstříc a podpoří rozvoj jediného českého listu v Polsku.

Redakce.

Doporučujte svým přátelům a všem známým „Hlas Volyně“!

Za hlasem doby.

(Dokoncení z první strany.)

sopisu, který reprezentuje celou naši menšinu vně i zevně! —

— Je doba těžká, doba nestálá, proto ale tím spíše musíme přistoupiti se vši rozhodnosti k jehnotné práci, snažice se pokud možno náš jediný časopis postavit na pevné základy pro další jeho existenci. — Máme ještě dost dobrých uvědomělých lidí v našem středu, abychom mohli počítati s lepší budoucností našeho jediného českého listu v Polsku. Nejsou všichni naši krajané dosud tak lhostejní, aby bez vnitřního protestu přihlíželi k rozvoji tisku zdejších jinonárodních menšin — s mnohým to dosud ještě hne, když vidí onu spoustu ukrajinských, židovských či německých časopisů a proto doufáme, že hlas doby, který volá po intenzivnější práci kulturní a osvětové, dolehne i k našim krajanům a rozžehne v nich jiskru činnosti, kterou se v krátkém čase zakryjí stopy dnešního neutěšeného stavu.

Ze strany redakce, jak vidí čtenářstvo, chuť k práci neutuchá a podá-li jí ctěná veřejnost pomocnou ruku, pak toto se jí za to odmění všestranným rozšířením časopisu a zvýšením jeho úrovně dle možnosti a jak jen to nejlépe dovede. — Tedy chutě k dílu!

Hlas čtenáře.

Hlas věrného dopisovatele a čtenáře „Hl. Volyně“.

Ve svých dřívějších letákových článcích: „Naše osvětová instituce a náš nejstarší družstevní tisk“, „O správném prosperování kol mládeže“, „Několik úvah

FEUILLETON.

Mikuláš.

Kosti svatého Mikuláše, kdysi biskupa v Moře, odpočívají od roku 1097 v italském městě Bari, ale jeho jméno, sláva a moc panují mezi všemi národy, ani nevěřící nevíjímajíce.

Těšiti se na Mikuláše stalo se druhou přirozeností lidskou. Dárek mikulášský v mikulášských zábavách a besedách jest výmluvnější než sebe ohnivější růže. Kdyby nebylo sv. Mikuláše před masopustem, kdož ví, bylo-li by po adventě tak veselo.

Popěvují-li naše děti:

Na sv. pannu Kateřinu
sluší se schovati pod peřinu;
pak na sv. Mikuláše,
tuť jest zima všecka naše,
zabíjej vepře a svině,
ať se klobásek najíme.

V ty doby sedláčkové na kamnech [sedí,
a jelita s uzeným masem jedí.

Není-li národa, není stavu, třídy, věku, aby nevzýval sv. Mikuláše. V předevečer sv. Mikuláše nebylo pro nic jiného smyslu a zájmu než pro Mikuláše, čerta a jejich průvod. Průvod byl bez-

Náhlá demise československé vlády.

11. prosince byla svolána mimořádná schůze ministerké rady, v níž v důsledku nejednotnosti a neshod v koalici navrhl předseda vlády Milan Hodža, aby vláda odstoupila. Tento návrh byl schválen.

Toto usnesení vlády předloženo prezidentu republiky. President demisi nepřijal.

V poslední chvíli se dovídáme, že prezident československé republiky T. G. Masaryk se vzdal 14 prosince t. r. svého

k dnešní situaci H. V.“, „Článek k diskusi“ popsal jsem a odůvodnil potřebu odebírání a získávání nových předplatitelů „H. V.“

Tento kratičký příspěvek věnuji otázkou zlepšení a rozšíření časopisu. Správně můj předchůdce redaktor „Zornice“ p. Jos. Foitík zaznamenal, že dnes máme rušnou dobu, ve světě se dějí ohromné a dalekosáhlé věci, a o tom chtějí být naši lidé informováni svým listem. Proto by bylo úplně na místě vydávati „Hl. V l.“ dvakrát týdně a to se zvětšeným obsahem: v týdnu o 12 stranách a na neděli vždy od 14 do 16 stran, v tom nedělním čísle udělovati místo básnictví a literatury. Záhodno by bylo obnoviti dřívější přílohy „Hl. Vol.“ a sice: „Obzor“, „Ozvěnu“, „Lyr“, „Naši Stráž“ a „Cvrček“. V těchto přílohách vidím projev individuality zesnulého redaktora Ant. Perného. Necht' existují i nadale. Bylo to správné řešení problému různorodných zájmů čtenářů. V samém časopise nutno organizovati nové rubriky: přehled tisku, ženskou hlídku a zprávy z celé Volyně. Svůj návrh odůvodňuji tímto: vždy se najdou osoby, které bude zajímatí přehled tisku o důležitých událo-

mála jako válečná výprava. Čerti několika různých hodností, smrt, koza, kati, židi, lazíři, Mikuláš s andělem, dlouhým tahem táhlo to dědinou za ohlušujícího řevu, mečení, bubnování, cinkání a řinčení řetězy. Od rychty až do posledního haráčku, stařeny, děti, svobodní i ženatí, všecko bylo na nohou. Komu nenaskakovala husí kůže? Děti se mohly „obláznit“. Běda děvčatům, jež tato chasa dostala. Běda jizbě, do které se „koza“ dostala. Stavení bylo obráceno na ruby. I přes pole se pouštěli sněhem a vpadali do sousedních vsí. O Mikuláši se mluvilo celou zimu. Mnohá hospodyně „hřešila“ ná svatý průvod jako husar, že se nestačila Pána Boha odpouštět. Vejce, máslo, peřiny z komory, i uzené z komína mizelo v rancích různých těch řemesel a stavů, jež táhly v průvodě. U šankýře pak se za to poměly!

Mikuláš, ztratil plášť,
Mikuláška sukni...

zpívalo se a chasa se sklíčila.

Až tam to dotáhla legenda o milosrdném lidumilu a dárci.

Zatím kosti tvoje tiše v zemi odpočívají od čtvrtého století podnes. Duch tvůj však žije a rozsévá po zemi radost, život, naději i utěchu, jakés ty činil za živa,

Poslední zprávy.

úřadu pro vysoké stáří.

Něguš zamítá francouzsko-britskou dohodu o míru.

Něguš zamítá francouzsko-britskou dohodu o míru. Prohlásil k Havasovu zpravodaji, že přijal sice všechny ústupky, slučitelné s důstojností své říše, jen aby se vyhnul italskému útoku, přesto však byl útok spáchán. Nemůžeme ustoupiti, praví něguš, násilí, které jsme nezavinili. Ústup by představoval odměnu za násilí.

steck, o nutnosti ženské hlídky se nemusí ani debatovati, všem nám jde o vzbuzení zájmu u žen k dopisování a tím samým i o svůj tisk. Zprávy jen krátké, z celé Volyně, vždy též budou zajímatí naši čtenářskou obec, poněvadž pojednávají o okolí, v němž žije. Na zakončení těchto návrhů oprávněné přání dopisovatele k redakci: „Věrnost za věrnost.“ Jestli většina dopisovatelů je věrna „H. V.“ a vždy a všude brání zájmy časopisu, pak necht' i Red kce je vždy pozorná a věrna vůči svým vyzkoušeným přátelům dopisovatelům, neboť oni na to dle svého názoru úplně zaslужují.

Přítel.

Veselý koutek.

MALÁ HÁDKA.

Soudce: „Tak nam řekněte, jak se to stalo.“

Obžalovaný: „Teda, Fred a já jsme měli dohromady jedno pivo. Najednou se on otočí k Bobině a něco jí povídá. Tak jsem mu dal jednu přes hubu, on vzal sklenici, řikal mne s ní do hlavy, já ho pak praštil mezi voči — no, a tak se pomalu začala vyvíjet ta naše malá hádka.“

Z HANĚ MALOVANÉ.

Veliká povodeň. — Dravý proud unáší lidi, zvířata, trámy. Uprostřed řeky drží se křečovitě plovoucího trámce Hňáca. Pln úzkosti se modlí:

— Panenko Maria, esliva mě vetáhneš z týchle patálie, kópím ti vo póti padesát svěček.

V tom ho proud zanese ke břehu a stréček Hňáca se rychle chytne staré vrby. Oddychne si a povídá:

— Staró bačkoro ti kópím!

Leze na vrbu ale ta se utrhne a ve chvíli je stréček Hňáca uprostřed proudu. Zoufale běduje:

— Ale Panenko Maria, copak nerozomíš špáso?

„Co je maloučké, to je hezoučké!“ Příklad: Velké daně se nikomu nelíbí!

Učitel při počtech: „Co jsi to napsal? Tři koně a dvě krávy nedají přece dohromady pět koní! To je nemožné!“

Syn mlékaře: „Je to možné, pane učiteli. U nás také tři litry mléka dají dohromady pět litrů mléka.“

Máslo v každém množství kupuje od krajanů po výhodných cenách obchodní Anny Chramostové v Zdobnově (roh ul. Ostrožské a Narutowic-za).

